

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/394/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713202282
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3713202282.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa Z., zastúpeného V. proti odporcovi H., zastúpeného opatrovníkom V., o zaplatenie 1.103,34 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. januára 2014, č.k. 5C/74/2013-71, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím návrhom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.103,34 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11.04.2010 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že dňa 05.11.2007 uzatvoril odporca so spoločnosťou Y. T. C., a.s. Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX, na základe ktorej mu bola poskytnutá pôžička vo výške 1.493,73 Eur. Uvedenú pôžičku sa odporca zaviazal splácať v 48 mesačných splátkach po 48,30 Eur. Podľa tvrdení navrhovateľa odporca svoju povinnosť splácať pôžičku porušil a uhradil navrhovateľovi iba sumu 1.062,66 Eur. Uznesením zo dňa 06.03.2013, č.k. 5Ro/54/2013-11 okresný súd vyzval navrhovateľa, aby riadne špecifikoval pohľadávku a predložil súdu výpis z úverového účtu a Všeobecné obchodné podmienky v čitateľnej podobe. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 12.03.2013. Uznesením zo dňa 09.01.2014, č.k. 5C/74/2013-66 okresný súd pripustil zmenu účastníkov na strane navrhovateľa v Zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.03.2013 tak, že na miesto navrhovateľa Y. T. C., a.s. do konania vstúpila spoločnosť Z., pričom táto bola zastúpená rovnakým právnym zástupcom ako pôvodný navrhovateľ. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že odporca uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou Y. T. C., a.s. Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver, ktorý sa zaviazal splácať v mesačných splátkach, odporca túto povinnosť porušil, úver riadne nesplácal, a preto navrhovateľ v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve listom zo dňa 20.03.2010 vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom jeho celkový dlh ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 1.103,34 Eur. Okresný súd však danú sumu nemal preukázanú, nakoľko navrhovateľ, aj napriek výzve súdu, nepredložil súdu výpis z úverového účtu odporcu, ani iný doklad preukazujúci výšku ním uplatneného nároku. Okresný súd konštatoval, že povinnosť navrhnuť, alebo označiť dôkazné prostriedky v občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníkov, ktorá im je uložená v ustanovení § 120 ods. 1 O.s.p. Ide o povinnosť toho z účastníkov, ktorý tvrdí skutočnosť, ktorá má byť v konaní preukázaná. V prípade, že účastník túto svoju povinnosť splní, má sa za to, že uniesol dôkazné bremeno. V danom prípade však okresný súd mal za to, že navrhovateľ dôkazné bremeno neuniesol, keďže súdu nepredložil relevantný doklad o výške dlhu

odporcu, a preto návrh navrhovateľa zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 488, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prostredníctvom svojho zástupcu navrhovateľ a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil. Vytýkal súdu prvého stupňa, že jeho návrh zamietol z dôvodu, že neuniesol dôkazné bremeno, pričom všetky tvrdenia a listinné dôkazy, preukazujúce oprávnenosť jeho nároku, súdu predložil. Poukázal na svoje písomné podanie zo dňa 17.05.2013, ktorým predložil prehľad splátok a úhrad, z ktorého je zrejmé, koľko splátok a v akej výške odporca uhradil a zároveň uviedol celkovú sumu úhrad a z tohto písomného vyjadrenia je tiež zrejma špecifikácia uplatneného nároku a výška dlhu odporcu. Uvedené súd prvého stupňa v rozsudku opomenul a následne vyvodil nesprávne, že dlh odporcu preukázaný nebol. Má za to, že v danej veci ide o chybné právne posúdenie veci.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúcu námietku, ktorá bola v odvolaní navrhovateľom vznesená a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie, popísal dôkazy v konaní vykonané, vyhodnotil každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti. Odôvodnil, z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia navrhovateľa mal za preukázané, a ktoré nie, uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Námietka navrhovateľa, uvedená v podanom odvolaní, preto nemohla v danej veci privediť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní totiž neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku, ktorý bol vypracovaný v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. a v podrobnostiach naň v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje.

Na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu. Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednacia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy.

Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a v § 120 ods. 1 prvej vety O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov

konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

V danej veci sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.103,34 Eur s príslušenstvom titulom zmluvného plnenia. Svoj návrh odôvodňoval žiadosťou a zmluvou o poskytnutie pôžičky zo dňa 07.11.2007, uzavretej medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 06.03.2013, č.k. 5Ro/54/2013-11 vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní svoje podanie doplnil tak, aby zaslal výpis z úverového účtu odporcu, riadnu špecifikáciu istiny (či zahŕňa pokuty, poplatky, úroky, v akej výške, z akej sumy, za aké obdobie), nakoľko rozdiel medzi požičanou a zaplatenou sumou predstavuje 1.062,48 Eur a nie sumu 1.103,34 Eur, ako uplatňuje a všeobecné obchodné podmienky v čitateľnej podobe.

Navrhovateľ prostredníctvom zástupcu na uvedené podanie súdu prvého stupňa reagoval svojím podaním zo dňa 17.05.2013 s tým, že uviedol, že predkladá čitateľné všeobecné obchodné podmienky a históriu splácania úveru odporcom, z ktorej je zrejmé, koľko splátok odporca do dňa podania návrhu uhradil, t. j. spolu 1.062,66 Eur a ku dňu podania návrhu mal uhradiť spolu 2.029,83 Eur a zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany dohodli pre prípad porušenia povinností v článku 12 bod 12.2 všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktoré požaduje v sume 136,79 - 0,62 = 136,17 Eur, označené na konci výpisu ako pokuta s tým, že zmluvnú pokutu žiada len ku dňu 31.12.2012 a nie takú, aká bola pripočítaná po tomto dni. Záverom zhrnul, že celkový dlh predstavoval sumu 2.029,83 Eur + zmluvná pokuta 136,17 Eur - 1.062,66 Eur prijaté úhrady = 1.103,34 Eur. Uviedol, že prílohou tohto podania je prehľad splátok a úhrad a všeobecné obchodné podmienky.

Na čl. 18 spisu sa nachádza e-mailová komunikácia súdu prvého stupňa so zástupcom navrhovateľa, z ktorej vyplýva, že zástupca navrhovateľa bol upozornený, že súd obdržal jeho prípis ohľadne doplnenia návrhu v danej veci, v ktorom uvádza, že pripája aj prehľad splátok a úhrad a všeobecné obchodné podmienky, pričom tieto v prílohe súdu doručené neboli, o čom svedčí i podacia pečiatka na jeho podaní a súd ho preto požiadaval o ich zaslanie obratom. Na uvedené e-mailovú komunikáciu zástupca navrhovateľa nereagoval.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal výšku dlhu odporcu, vyplývajúcu zo zmluvného plnenia uzavretého medzi účastníkmi, a tým aj opodstatnenosť svojho nároku voči odporcovi, následkom čoho je jeho neúspech v tomto súdnom konaní.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Správne bolo i rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách konania s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, žiadne trovy mu nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.